

Obdrží:

Dle rozdělovníku

SPISOVÁ ZNAČKA
OÚPSŘ 163/2018-330-rozh.

OPRAVNĚNÁ ÚŘEDNÍ OSOBA / LINKA / E-MAIL
Ing. Jan Starý / 485 226 406
jan.starý@kraj-lbc.cz

LIBEREC
26. listopadu 2018

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Libereckého kraje, odbor územního plánování a stavebního řádu, jako správní orgán věcně a místně příslušný podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích v platném znění, ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád v platném znění (dále jen „správní řád“), přezkoumal na podkladě odvolání [redacted] trvale bytem [redacted] účastník řízení o odvolání podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu), zastoupeného [redacted] advokátkou se sídlem [redacted] kdy toto odvolání je datováno ke dni 25.6.2018, rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí sp.zn.: 1386/2012/SÚ/Kr, č.j.: 50934/2018 ze dne 6.6.2018 a podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu rozhodl takto:

Odvolání [redacted]

[redacted] zastoup [redacted]

[redacted] datované ke dni 25.6.2018

s e z a m í t á

a **Rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí sp.zn.: 1386/2012/SÚ/Kr, č.j.: 50934/2018 ze dne 6.6.2018**, kterým byla dle ust. § 149 odst. 3 správního řádu zamítnuta žádost žadatele a současně odvolatele v jedné osobě, [redacted] (účastník řízení o odvolání podle ust. § 27 odst. 1 správního řádu), podaná na stavebním úřadě dne 20.7.2012 o dodatečné povolení změny stavby - přístavby k objektu č.p. [redacted] na pozemku p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou, obec Bedřichov,

s e p o t v r z u j e

Odůvodnění:

Magistrát města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a životního prostředí, (dále jen „stavební úřad“) vydal dne 6.6.2018 rozhodnutí, kterým zamítl žádost ze dne 20.7.2012 o dodatečné povolení přístavby k objektu č.p. [redacted] na pozemku p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou, obec Bedřichov.

Jedná se o přístavbu ke stávajícímu objektu č.p. [redacted] která je lichoběžníkového půdorysu o vnějších rozměrech 12,45 m x 3,40 m, s plochou střechou, která slouží jako terasa. Přístavba je dvoupodlažní s obytným pokrovím a jedním podzemním podlažím a navazuje na objekt [redacted]. V přízemí objektu je navrženo ubytování v jednom apartmánu s terasou na stropě suterénu a jedním pokojem, vše s vlastním sociálním zařízením. Dále je v přízemí technické vybavení objektu – na tomto

podlaží je navrženo propojení krytou chodbou se stávajícím objektem. V 1.NP a v podkroví jsou navrženy apartmány se sociálním zařízením a kuch. linkou. Suterén objektu má sloužit pro veřejnost jako doplňkové služby pro lyžaře a cyklisty. V suterénu je taktéž sauna a to jak pro klienty penzionu, tak pro veřejnost.

Na tomto místě odvolací orgán uvádí, že v dalším textu tohoto odůvodnění rozhodnutí z důvodu úspornosti, nebude u čísel pozemků uváděno katastrální území, ve kterém se nacházejí, vždy se bude jednat o k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou, obec Bedřichov.

Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení přístavby ze dne 6.6.2018 podal odvolání žadatel a současně odvolatel v jedné osobě [REDAKCE] (dále jen „odvolatel“), zastoupený na základě plné moci [REDAKCE] kdy toto odvolání je datováno ke dni 25.6.2018. V tomto odvolání je obdobně jako v případě předchozího odvolacího řízení vedeného v této věci namítán postup Agentury ochrany přírody a krajiny (dále jen „AOPK“), která své nesouhlasné závazné stanovisko doručila stavebnímu úřadu bez upozornění stavebníka, který na základě toho, bez dalšího (aniž by zohlednila dříve vydaná vyjádření AOPK) vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby. Takový postup odvolatel považuje za nesprávný, s ohledem na skutečnost, kdy AOPK se stavebníkem po podání žádosti o vydání závazného stanoviska již nekomunikovala a neumožnila mu tak hájit jeho práva. Tyto skutečnosti mají dle odvolatele vliv na zákonnost vydaného závazného stanoviska, kdy jej navíc odvolatel považuje za obsahově nepřehledné, vnitřně rozporné nepřezkoumatelné, kdy navíc toto závazné stanovisko dle názoru odvolatele trpí vadami. Odvolatel poukazuje na to, že oproti předchozímu zamítavému stanovisku AOPK ze dne 19.7.2017, nově doložené závazné stanovisko AOPK ze dne 4.4.2017 obsahově nabylo dvojnásobného obsahu, čímž se stalo dle jeho názoru více nepřehledným, kdy obsahuje skutečnosti, které s posuzovanou věcí nesouvisí. Navíc podle odvolatele závazné stanovisko AOPK ze dne 4.4.2017 částečně kopíruje texty z jiných dokumentů a místy se několikrát opakují stejné pasáže textu, což odvolatel nepovažuje za správnou úvahu příslušného orgánu. Dále odvolatel zmiňuje, že dotčený orgán je při vydávání závazného stanoviska vázán svým předchozím stanoviskem, kdy navazující závazná stanoviska lze uplatnit jen na základě nově zjištěných a doložených skutečností, které nemohly být uplatněny dříve a které znamenají podstatnou změnu podmínek. Toto dle názoru odvolatele má zavést legitimní očekávání žadatele o vydání závazného stanoviska, což odvolatel spojuje se svým tvrzením, že stavebník (odvolatel) zcela legitimně vycházel a presumoval správnost a použitelnost dříve vydaných závazných stanovisek a spoléhal na předvídatelnost rozhodování dotčených orgánů. Odvolatel rovněž z věcného hlediska napadá, že půdorysně jsou všechny doposud předložené PD shodné s předchozí variantou, z čehož odvolatel dovozuje nesprávnou úvahu AOPK o půdorysném rozšíření objektu a zastavěnost předmětného pozemku byla již v minulosti opakovaně řešena. V otázce účelu a provedení stavby odvolatel zásadně nesouhlasí s tím, že stejný účel a provedení stavby jako u přístřešku na dřevo s terasou byl dohodnut i u terasy u přístavby k objektu č.p. [REDAKCE]. K těmto dvěma bodům odvolatel dodává, že vycházel a presumoval správnost a použitelnost již vydaných závazných stanovisek a spoléhal na předvídatelnost rozhodování dotčených orgánů. Dotčený orgán měl dle odvolatele při posuzování dané věci nerespektovat princip tzv. proporcionality a neposoudil, zda vydané stanovisko povede k zamýšlenému cíli (nenarušení krajinného rázu), přičemž odvolatel i nadále zastává názor o tom, že vyždění suterénu není vůbec způsobilé zasáhnout do krajinného rázu a nevymyká se místní zástavbě. V závěru odvolatel namítá, že se AOPK ve vydaném stanovisku zabývá a hodnotí celkový vzhled stavby, když toto bylo již hodnoceno v předchozím projednání stavby hlavní, přičemž odvolatel zastává názor o tom, že vše je provedeno původními přirozenými materiály, které svou barevností nenarušují vzhled celé budovy a její zasazení do krajinného rázu. V závěru odvolatel z důvodů v odvolání uvedených navrhl zrušení rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 6.6.2018 a vrácení věci zpět stavebnímu úřadu k novému projednání.

Stavební úřad nemohl o podaném odvolání rozhodnout, a proto odvolání se spisem věci písemnosti ze dne 4.7.2017 předložil odvolacímu orgánu k rozhodnutí.

Odvolací orgán nejprve posoudil, zda jsou naplněny podmínky řádně podaného odvolání, pokud jde o jejich přípustnost a včasnost. Bylo zjištěno, že odvolání byla podána oprávněnými subjekty ve smyslu ust. § 81 odst. 1 správního řádu. Dále bylo zjištěno, že odvolání byla ve smyslu ust. § 83 správního řádu podána včas. Proto bylo možné o nich rozhodnout jedním ze způsobů uvedených v ust. § 90 správního řádu.

Odvolací orgán přezkoumal soulad odvoláními napadeného rozhodnutí a řízení, které předcházelo jeho vydání s právními předpisy, kdy věcná správnost napadeného rozhodnutí se přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvoláních, jinak jen tehdy vyžaduje-li to veřejný zájem na dodržování zákonnosti. K vadám projednávání věci, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží, kdy tímto postupem není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.

Ze spisu byly zjištěny tyto skutečnosti.

Stavební úřad při výkonu stavebního dozoru zjistil, že stavebník provádí předmětnou přístavbu v rozporu s rozhodnutím o povolení stavby ze dne 16.9.2009, kdy z tohoto důvodu zahájil řízení o jejím odstranění. Dne 20.7.2012 požádal stavebník o dodatečné povolení stavby ve smyslu ust. § 129 odst. 2 stavebního zákona. Odvolací orgán v dané věci již vedl řízení, které bylo ukončeno rozhodnutím č.j.: OÚPSŘ 312/2017-330-rozh. ze dne 9.4.2018, kterým zrušil rozhodnutí stavebního úřadu (Magistrát města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a životního prostředí) sp.zn.: 1386/2012/SÚ/Kr, č.j.: 83782/2017 ze dne 27.9.2017 a věc vrátil k novému projednání z důvodů v tomto rozhodnutí uvedených. Po vrácení spisu stavební úřad obdržel od stavebníka nesouhlasné závazné stanovisko AOPK č.j.: SR/1298/LI/2017-7 ze dne 4.4.2018, kterým nebyl udělen souhlas k předmětné stavbě. S ohledem na tuto skutečnost stavební úřad neprováděl další dokazování a dle ust. § 149 odst. 3 správního řádu žádost zamítl, což bylo provedeno rozhodnutím stavebního úřadu ze dne 6.6.2018. Toto rozhodnutí bylo napadeno odvoláním, jehož obsah, jakož i úkony stavebního úřadu, provedené po jeho podání jsou popsány v předchozím textu.

Odvolací orgán po seznámení se spisem zjistil, že odvolatel v podaném odvolání proti tomuto rozhodnutí stavebního úřadu napadl odvolacími námitkami obsah nesouhlasného závazného stanoviska AOPK - Správy chráněné krajinné oblasti Jizerské hory č.j.: SR/1298/LI/2017-7 ze dne 4.4.2018 (nesouhlas k dodatečnému povolení suterénu a terasy na st.p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou u části objektu občanské vybavenosti č.p. [redacted] vydaného pro řízení o dodatečném povolení předmětné přístavby. Odvolatel tak ve svém odvolání uvedl pouze námitky, které směřovaly do odborné problematiky ochrany přírody a krajiny, která je upravena zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny (problematika týkající se stavby na území CHKO Jizerské hory).

Z těchto důvodů odvolací orgán předal kopii tohoto nesouhlasného závazného stanoviska AOPK č.j.: SR/1298/LI/2017-7 ze dne 4.4.2018 a kopii odvolání k posouzení a vypořádání odvolacích námitek směřujících do problematiky ochrany životního prostředí, společně s žádostí o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska ve smyslu ust. § 149 odst. 5 správního řádu, nadřízenému správnímu orgánu, který toto závazné stanovisko vydal, tj. Ministerstvu životního prostředí, odboru výkonu státní správy V, Třída 1. máje 26, 460 01 Liberec (dále jen „MŽP“). Do doby vyřešení této předběžné otázky odvolací orgán usnesením sp.zn.: OÚPSŘ 163/2018 – 330 – usn. ze dne 3.8.2018

prerušil odvolací řízení. Dne 11.10.2018 odvolací orgán obdržel od MŽP potvrzení závazného stanoviska č.j.: MZP/2018/540/644 sp.zn.: ZN/MZP/2018/540/147 ze dne 11.10.2018, kterým tento správní orgán podle ust. 149 odst. 5 správního řádu potvrdil nesouhlasné závazné stanovisko AOPK č.j.: SR/1298/LI/2017-7 ze dne 4.4.2018.

Odůvodnění písemnosti MŽP ze dne 11.10.2018 odvolací orgán cituje:

„ Ministerstvo životního prostředí (dále jen Ministerstvo) obdrželo dne 3. 8. 2018 od Krajského úřadu Libereckého kraje žádost o potvrzení nebo změnu závazného stanoviska Správy č.j. SR/1298/JH/2017 - 7 ze dne 4. 4. 2018, kterým nebyl udělen souhlas podle ust. § 12 odst. 2 a § 44 odst. 1 zákona k dodatečnému povolení suterénu a terasy na st.p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou u části objektu občanské vybavenosti č.p. [redacted] Magistrát města Jablonce nad Nisou, odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad, svým rozhodnutím spis. zn. 1386/2012/SÚ/Kr, č.j. 50934/2018 ze dne 6. 6. 2018 zamítl žádost [redacted] o dodatečné povolení změny stavby - přístavby k objektu č.p. [redacted] Bedřichov na pozemku p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou. Proti tomuto rozhodnutí se [redacted] (dále jen odvolatel) odvolal prostřednictvím svého zástupce - [redacted].

V bodě I. odvolání odvolatel konstatuje, že stavební úřad po obdržení závazného stanoviska Agentury neprováděl žádné dokazování a žádost v souladu s ust. § 149 odst. 4 správního řádu zamítl.

V bodě II. má odvolatel za to, že podle stavebního zákona má dokládat podklady sám žadatel. Přestože Správa obdržela žádost od odvolatele, odeslala bez předchozího upozornění odvolatele negativní závazné stanovisko přímo stavebnímu úřadu, který pak bez dalšího přistoupil k vydání napadeného rozhodnutí. Takový postup nepovažuje odvolatel za správný a zejména stav, kdy Správa po podání žádosti stavebníkem s ním nijak dále nekomunikovala, nepoučila jej o právech a zejména ani nedbala na to, aby mu umožnila hájit jeho práva a jeho oprávněné zájmy; není v souladu se správním řádem, kdy správní orgán musí při vydávání závazného stanoviska „mimo jiné postupovat v souladu se zákony a ostatními právními předpisy, musí šetřit oprávněné zájmy osob, jichž se činnost správního orgánu v jednotlivém případě dotýká, dbát toho, aby přijaté řešení bylo nejen v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, ale i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly (viz § 2 správního řádu). Nevyplyvá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2 správního řádu (viz § 3 správního řádu). Podle § 4 odst. 2 správního řádu poskytne správní orgán v souvislosti se svým úkonem dotčené osobě přiměřené poučení o jejich právech a povinnostech, je-li to vzhledem k povaze úkonu a osobním poměrům dotčené osoby potřebné. Podle jeho odst. 3 správní orgán s dostatečným předstihem uvedomí dotčené osoby o úkonu, který učiní, je-li to potřebné k hájení jeho práv a neohroží-li to účel úkonu. Podle odst. 4 téhož ustanovení pak správní orgán umožní dotčeným osobám uplatňovat jejich práva a oprávněné zájmy.“ (srov. Rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 28. 2. 2011, č.j. 30A 22/2010-33).

Tato situace se navrch opakuje podruhé, když proti předchozímu závaznému stanovisku Správy stavebník úspěšně brojil. Také nyní nastala situace, kdy stavebník stavebnímu úřadu sám závazné stanovisko nedoložil, ale Správa odeslala svoje závazné stanovisko přímo stavebnímu úřadu, ten z vlastní vůle rozhodl o pokračování řízení, k čemuž došlo za situace, kdy stavebník neměl možnost se závazným stanoviskem seznámit, neboť mu nebylo doručeno. Obsah závazného stanoviska zjistil stavebník až nahlédnutím do spisu vedeného stavebním úřadem. Stavebník neměl možnost nijak na závazné stanovisko reagovat a nebylo mu tak umožněno pokusit se celou věc se Správou vyjasnit či

urovnat a nalézt schůdné řešení. Dle názoru stavebníka ho měl stavební úřad vyzvat, aby stanovisko Správy doložil a následně v řízení pokračoval. Uvedeným postupem byla podle odvolatele zkrácena jeho práva účastníka řízení. Nedodržení výše uvedených zásad má podle odvolatele nepochybně vliv na zákonnost vydaného závazného stanoviska.

V bodě III. odvolatel namítá, že závazné stanovisko je obsahově nepřehledné, nadbytečně obsáhlé, pro stavebníka nesrozumitelné, vnitřně rozporné a tudíž nepřezkoumatelné. Při vydání závazného stanoviska je třeba dle § 154 ve spojení s § 67 a 58 správního řádu přiměřeně použít ustanovení o obsahu, formě a náležitostech rozhodnutí - srov. Rozsudek NSS ze dne 22. 10. 2009, č.j. 9 As 21/2009 - 150.

III/1 - Závazné stanovisko trpí nedostatečnou grafickou úpravou a značnou nepřehledností textu, která prakticky znemožňuje vyhodnotit, co Správa považovala za zjištěný skutkový stav, jak hodnotila příslušnou právní úpravu a v čem spatřuje nedostatky stavebníka. U dlouhých pasáží textu není zřejmé, zda se jedná o citace či závěry dotčeného orgánu. Závazné stanovisko oproti předchozímu závaznému stanovisku nabylo dvojnásobného rozsahu, čímž se stalo pro stavebníka ještě více nesrozumitelným, nepřezkoumatelným a nepřehledným. Odvolatel je přesvědčen, že závazné stanovisko, ostatně jako každý úkon správního orgánu by mělo být vydáno v takové formě, aby bylo pro průměrně inteligentního člověka snadno čitelné a srozumitelné, mělo by obsahovat správní úvahu s ucelenými závěry a na první přečtení by mělo sloužit pro stavebníka k jasnému sdělení, v čem je spatřován u stavebního záměru rozpor s právními předpisy. Namísto toho je zde nejprve velice obsáhle a zdlouhavě věnována pozornost průběhu události již od roku 2008, které navíc s předkládaným stavebním záměrem v některých částech vůbec nesouvisí. To vše zřejmě z důvodu, aby Správa konstatovala, že se jedná o složitý případ a dle jejího názoru stavební úřad nedokončil všechna řízení týkající se odstranění nepovolených staveb, ačkoliv toto Správě nepřísluší vůbec hodnotit. Následně je znovu použit již tak nepřehledný a nesrozumitelný text předchozího závazného stanoviska, který ve velkých částech kopíruje texty jiných dokumentů a místy se až třikrát opakují stejné pasáže textu. Závazné stanovisko je následně mezi starým textem doplněno o nové pasáže, které však nelze podle odvolatele rozhodně nazývat správní úvahou. Takový způsob rozhodování, z něhož nelze s vynaložením průměrné snahy zjistit základní nedostatky záměru, k němuž bylo vysloveno negativní závazné stanovisko, je nepřijatelný a tímto způsobem odůvodněné závazné stanovisko je nepřezkoumatelné.

III/2 - Dále odvolatel namítá, že Správa postupovala v rozporu s ust. § 4 odst. 4 stavebního zákona. Srovnáním projektových dokumentací, které odvolatel předkládal stavebnímu úřadu, resp. dotčeným orgánům, k nimž Správa, resp. předchozí dotčené orgány vydávaly svá stanoviska, sdělení a vyjádření, se nijak významně neliší a je z nich zřejmé, že se odvolatel snažil od počátku postupovat v souladu s již vydanými stanovisky dotčených orgánů. Odvolatel zásadně nesouhlasí s tím, že stejný účel a provedení stavby jako u přístřešku na dřevo s terasou (rozhodnutí o dodatečném povolení stavby ze dne 14.10.2014 sp.zn. 9414/2006/SPR/SÚ/Kr, č.j. 8 3111/2014), kde se skutečně hovoří o dřevěné konstrukci sloužící k uskladnění dřeva, byl kompromisně dohodnut i u terasy u přístavby k objektu čp. ■■■ Bedřichov. Již z projektové dokumentace dokládané k žádosti o vydání závazného stanoviska ze dne 19. 4. 2010 č.j. 01130/JH/2010 je ze západního pohledu patrné, že suterén je vyžděný a zakončený lomeným zábradlím, které kopíruje půdorys suterénu. Odlišnost provedení terasy u přístavby k objektu čp. ■■■ od terasy tvořící přístřešek formou dřevěné konstrukce před původním objektem ■■■ je naprosto zřetelná. Tato projektová dokumentace byla odsouhlasena, včetně půdorysných rozměrů předchozím dotčeným orgánem, a včetně francouzských oken, a toto stanovisko je dle již citovaného § 4 odst. 4 stavebního zákona pro Správu závazné. Odvolatel připouští, že v detailu z jižního pohledu chybně absentuje vyznačená zděná část, avšak na půdorysu ani bokorysu se nic nemění a ani drobná odchylka v rozmístění oken v suterénu není podstatným rozdílem. Nadto jako podklad ke sdělení ze dne 26. 4. 2011 již byla doložena opravená projektová dokumentace a Správa zde výslovně uvedla: „Přístavba přístřešku s

terasou byla posouzena jako celek s dostavbou nového objektu vedle stávající budovy č.p. [redacted] pohled Správy na stavbu jako celek se nezměnil. Z výše uvedeného je zřejmé, že stavebník zcela legitimně vycházel a presumoval správnost a použitelnost již vydaných závazných stanovisek a spoléhal na předvídatelnost rozhodování dotčených orgánů a vyloučení libovůle při rozhodování.

III/3 - Podle odvolatele není zřejmé, čím vyzděný suterén zasahuje do krajinného rázu. Správa měla provést test proporcionality, kdy na jednu stranu je postaven veřejný zájem, který je záměrem dotčen, a na druhé straně jsou práva odvolatele. Test proporcionality by měl zahrnovat posouzení, zda vydané stanovisko vůbec povede k zamýšlenému cíli, tj. v tomto případě nenarušení krajinného rázu, dále by měl obsahovat zvážení, zda nelze cíle dosáhnout jiným způsobem a samozřejmě posouzení, zda újma na právech stavebníka není ve vztahu k cíli nepřiměřená. Z posouzení závazného stanoviska touto optikou je zřejmé, že nemůže obstát. Pozemky, na nichž má být realizován záměr stavebníka, byly původně plochami občanského vybavení a částečně i plochami sportu a rekreace. Dotčený orgán sám uvádí, že stavba [redacted] se nachází přímo nad stadionem a centrálním parkovištěm, je tedy přirozené, že umístění i účel stavby navazuje na využití území pro lyžařský stadion a turistiku. Umístění přímo nad lyžařským stadionem a centrálním parkovištěm prakticky vylučuje závěr o takovém zásahu do krajinného rázu, který by znemožnil vydat souhlas s provedením stavby terasy dle záměru stavebníka, zejména za situace, kdy rozdíl mezi Správou akceptovatelnou variantou a záměrem stavebníka je ve vztahu k původní stavbě včetně přístavby naprosto zanedbatelný, a především nijak nenarušující vzhled původní stavby. Vyzdění suterénu není vůbec způsobilé zasáhnout do krajinného rázu, který je naopak právě dán umístěním stavby v turisticky rušném a využívaném území. Prvek vyzděného suterénu pod pochozí terasou je navíc využíván i na sousedních objektech a nijak se nevymyká místní zástavbě. Závazné stanovisko však výlučně akcentuje pouze veřejný zájem, který navíc není ani konkretizován, ale pouze prezentován prepisem pasáží z jiných dokumentů, aniž by zohledňovalo ostatní výše naznačená kritéria, včetně zájmu stavebníka.

V bodě IV. odvolatel podotýká, že Správa se ve velké části věnuje hodnocení celého vzhledu budovy [redacted] či již dříve povolené přístavby a z velké části vytýká nedostatky, které však s posuzovaným stavebním záměrem stavebníka nemají nic společného. Předmětem posouzení závazného stanoviska by neměla být již schválená a povolená přístavba budovy [redacted] ale pouze vyzděná terasa se zábradlím. Ačkoliv odvolatel připouští, že je třeba stavební záměr hodnotit také v souvislosti s celou budovou, je pro něj nepochopitelné, proč je v odůvodnění opakovaně věnována značná pozornost vikýřům či jiným prvkům na již povolené přístavbě či na hlavní budově. Hodnocení těchto prvků vůbec nenáleží a nepřísluší do úvahy o předmětném stavebním záměru a dle názoru stavebníka slouží pouze k zastření skutečnosti, že žádné zásadní nedostatky a rozpory s veřejným zájmem záměr stavebníka nemá a Správa nemůže shledat. K případným námitkám Správy k otázce hmoty, proporce, tvaru, barevnosti a netypičnosti vyzděného suterénu mimo svah v místě Horního Bedřichova považuje odvolatel závěrem za nutné shrnout, že v souvislosti se záměrem stavebníka dochází k nárůstu hmoty celé stavby pouze minimálně. Hmotu budovy je totiž nutno hodnotit při pohledu na celou stavbu přímo na místě. Pokud se pozorovatel na stavbu dívá z přilehlé komunikace zespondu, tedy směrem od parkoviště, vyzděný suterén a terasa a samotná budova jsou v zákrytu, vystupující hmota v podobě terasy takto není viditelná a vnímatelná. Při pohledu na budovu z boku, z přilehlé komunikace, tedy z jižní strany budovy, je vyzděný suterén a terasa zcela v zákrytu za terasou s prostorem pro uskladnění dřeva u hlavní budovy. Při pohledu z pozice přímo nad budovou na přilehlé komunikaci terasa ani suterén nejsou vidět vůbec. Pouze při pohledu z pozice nad budovou výše po cestě je možné vyzděný suterén pozorovat a vnímat jeho vystoupení mimo půdorys přístavby, avšak při takovém pohledu, není nárůst hmoty budovy nijak výrazný a dle názoru odvolatele je zanedbatelný. Pokud by navíc terasa byla pojata pouze formou přístřešku na dřevo, který by se opravdu dřevem naplnil, došlo by k vyplnění stejné hmoty, jako tomu je v případě terasy u hlavní budovy nebo v případě vyzdění. O nárůstu hmoty nelze hovořit ani při pohledu shora, neboť půdorys budovy zůstává stejný, ať při realizaci lehké dřevěné terasy,

nebo vyzdřeného suterénu. Co se týče tvaru a proporce záměru, má stavebník za to, že není zřejmé, jaký by takový správný tvar či proporce suterénu měly dle názoru Správy být. Tvar a proporce suterénu a terasy nepřesahují severní stranu přístavby, nepůsobí těžkopádně a svým pojetím navazují na suterén, respektive první patro budovy. Rovněž barevnost suterénu a terasy akceptuje přírodní barevnost, neboť suterén je osazen kamenem, stejně jako zbytek suterénu celé budovy a dřevěné osazení zábradlí terasy rovněž kopíruje vzhled nadzemní části celé stavby. Vše je, provedeno původními a přirozenými materiály, které svou barevností a vzhledem nijak nenarušují vzhled celé budovy a její zasazení do krajinného rázu.

Pokud jde o netypičnost rozšíření suterénu do volného prostoru mimo svah a jeho vyzdění, je třeba připomenout, že v okolí budovy stavebníka se nachází řada stejně řešených staveb s vystoupeným vyzdřeným suterénem. Příkladem přikládá odvolatel fotografie staveb z Horního Bedřichova nacházející se v bezprostřední blízkosti. Místní uspořádání i charakter staveb, včetně umístění v blízkosti centrálního parkoviště, je nepochybně Správě dobře známo.

V bodě V. odvolatel uvádí, že závazné stanovisko Správy je vadné a nezákonné, proto navrhuje, aby Ministerstvo životního prostředí jako nadřízený orgán závazné stanovisko změnilo tak, že bude udělen souhlas k dodatečnému povolení stavby a následně odvolací orgán napadené usnesení stavebního úřadu zruší a věc vrátí k novému projednání.

Po přezkoumání napadeného závazného stanoviska a předloženého spisu dospělo Ministerstvo k závěru, že napadené závazné stanovisko bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je věcně správné.

Odvolatel požádal Agenturu o vydání souhlasného závazného stanoviska k výše uvedenému záměru dne 21. 6. 2017. Agentura k tomuto záměru vydala nesouhlasné závazné stanovisko č.j. SR/1298/LI/2017-2 ze dne 19. 7. 2017. Na základě nesouhlasného závazného stanoviska Agentury Magistrát města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a životního prostředí, stavební úřad, svým rozhodnutím spis. zn. 1386/2012/SÚ/Kr, č.j. 83782/2017 ze dne 27. 9. 2017 zamítl žádost odvolatele, o dodatečné povolení změny stavby - přístavby k objektu č.p. [redacted] Bedřichov na pozemku p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou. Proti tomuto rozhodnutí se odvolatel odvolal prostřednictvím svého zástupce - [redacted]

V rámci odvolacího řízení požádal Krajský úřad Libereckého kraje Ministerstvo dne 3. 1. 2018 o potvrzení nebo změnu napadeného závazného stanoviska Agentury č.j. SR/1298/LI/2017-2 ze dne 19. 7. 2017. Ministerstvo zjistilo nezákonnost napadeného závazného stanoviska, proto ho ve zkráceném přezkumném řízení zrušilo a věc vrátilo Agentuře k vydání nového závazného stanoviska. Ministerstvo v rozhodnutí uvedlo, že Agentura si při novém posouzení přijatelnosti záměru ujasní, které stavební prvky neodsouhlasené Správou přispívají k tomu, že záměr s ohledem na další neodsouhlasené stavební prvky (úpravy) je z hlediska celkových dopadů stavby jako celku na krajinný ráz nepřijatelný. Nově vydané závazné stanovisko bude přezkoumatelně a srozumitelně odůvodněno. Vedle citací odborných podkladů ochrany přírody Agentura provede správní úvahu o dopadu záměru na chráněné zájmy ochrany přírody. Agentura vydala nové závazné stanovisko k záměru odvolatele dne 4. 4. 2018 pod č.j. SR/1298/JH/2017 - 7 (napadené závazné stanovisko).

V nově vydaném (napadeném) závazném stanovisku Agentura jako příslušný orgán ochrany přírody podle § 78 zákona vyhodnotila vliv záměru odvolatele na přírodu a krajinu na podkladě ustanovení zákona (ve smyslu § 12 zejména vliv na kulturní a historickou charakteristiku, harmonické měřítko a vztahy v krajině, estetickou hodnotu krajinného rázu, ve smyslu § 25 na harmonicky uspořádanou krajinu s dochovanými památkami historického osídlení), Výnosu MKI ČR č. 13853/67 o zřízení chráněné krajinné oblasti Jizerské hory (ochrana vzhledu oblasti včetně typických krajinných znaků, kterým je i zastavba lidového rázu). Plánu péče o CHKO Jizerské hory 2011 - 2020,

Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Jizerské hory a vlastní znalosti poměrů v daném místě. Dospěla pak k závěru, že dodatečným povolením záměru odvolatele by došlo k narušení přírodního prostředí a krajinného rázu dotčeného místa ve smyslu ustanovení § 44 a § 12 zákona a vydala nesouhlasné závazné stanovisko k záměru odvolatele. Podle Ministerstva postupovala Agentura při vydání napadeného závazného stanoviska v souladu s pokyny Ministerstva uvedenými v rozhodnutí o zrušení závazného stanoviska Agentury č.j. SR/1298/LI/2017-2 ze dne 19. 7. 2017, když záměr posoudila na základě všech souvislostí.

V rámci tohoto posouzení se zabývala dopadem vzhledu celé stavby [redacted] na chráněné zájmy ochrany přírody.

Agentura konstatovala, že již původní [redacted] byla hmotově větším objektem v dominantní poloze v rámci horního centra Bedřichova. Základním tvarem, proporcemi a do značné míry i členěním fasády stavba splňovala znaky tradiční architektury. Odvolatel od roku 2005 prováděl na objektu různé stavební úpravy včetně přístavby a nástavby a to bez souhlasu Agentury. Příkladem takové neodsouhlasené stavební úpravy je „Oprava a rekonstrukce [redacted] Bedřichov č.p. [redacted] na st.p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou“. Agentura vydala k dodatečnému povolení této rozsáhlé stavební úpravy nesouhlas (č.j. 00505/JH/E/06-R2005/107/07 ze dne 18. 5. 2006). Odvolatel se proti rozhodnutí Agentury odvolal a Ministerstvo rozhodnutím č.j. 541/686/06/53/458 ze dne 4. 9. 2006 napadené rozhodnutí Agentury potvrdilo. Odvolatel napadl rozhodnutí Ministerstva žalobou. Městský soud v Praze rozsudkem č.j. Ca 318/2006-49 žalobu zamítl a následně Nejvyšší správní soud rozsudkem I As 59/2008 ze dne 5. 11. 2008 zamítl kasační stížnost odvolatele. Nesouhlas Agentury s provedenými stavebními úpravami „Oprava a rekonstrukce [redacted] Bedřichov č.p. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou“ tak platí dodnes. Takto byly postupně realizovány i další stavební úpravy, které dodnes nejsou odsouhlaseny Agenturou jako příslušným orgánem ochrany přírody. Neodsouhlasené stavební úpravy nerespektují tradiční charakter zástavby a zasahují negativně do krajinného rázu. Každá další nevhodná stavební úprava na stavebním objektu [redacted] nebo na přístavbě u objektu [redacted] negativní vliv na krajinný ráz dále prohlubuje.

Ministerstvo považuje za správný postup Agentury, kdy v rámci posouzení záměru odvolatele hodnotila celkový vzhled [redacted] a její přístavby z hlediska ochrany krajinného rázu a tradiční zástavby. Agentura vyjmenovala a stručně popsala příkladmo neodsouhlasené stavební prvky snižující krajinný ráz:

Hmotné vikýře umístěné těsně při severozápadním štitu objektu [redacted] které vytváří asymetrický novotvar v ploše dříve symetrické střechy.

Terasa přiléhající k jihozápadní stěně [redacted] realizovaná v šíři 8 m na rozdíl od Agenturou odsouhlasené šíře 4,2 m. Rozloha této terasy činí zhruba 50 % plochy celé původní stavby [redacted]. Terasa o takových rozměrech narušuje jednoduchý účelný tvar stavby, typický pro místní stavební tradici.

Jednolitost obkladu jihozápadní fasády, na niž chybí tradiční členění stavby dle jednotlivých podlaží. Agresivní působení netypické oranžové barvy obkladu Výška přístavby, kdy přístavba převyšuje stavbu hlavní, což odporuje místní stavební tradici.

Ministerstvo je toho názoru, že pro danou správní úvahu je nezbytné posoudit vliv záměru nejen s ohledem na současný stav (ať povolený či nikoliv), resp. na aktuální podobu budovy a lokality jako takové, ale je nutné taktéž přitom brát v úvahu další rozhodné skutečnosti, tj. že ne/povolenými zásahy byl krajinný ráz v daném případě již výrazně narušen. Skutečnost, že se jedná o zásahy nepovolené, umocňuje negativní vliv těchto zásahů. Pokud tedy Agentura do své správní úvahy zahrнула skutečnosti týkající se již provedených zásahů a jejich ne/povolenosti, činila tak důvodně

a oprávněně.

Ministerstvo se taktéž ztotožňuje s názorem Agentury, že obezdění přístřešku na dřevo pod terasou přidává další hmotu k již měřítkem výraznému souboru staveb [redacted] a její přístavby. Navíc se vyzdáním suterénu mění půdorys stavby, kdy se ustupuje od tradičního jednoduchého tvaru. Spolu s realizovanými nepovolenými stavebními úpravami je tento záměr za hranici kompromisu z hlediska charakteru, tj. zejména hmoty stavby s ohledem na její umístění v pohledově exponované poloze a ploše smíšené obytné - venkovské. Rozšiřování půdorysu objektu umístěného ve svahu vybudováním suterénu, který není nezbytný pro vyrovnání terénu, je v rozporu s architektonickými principy tradičních obytných staveb vycházejících z charakteru dochovaných památek historického osídlení oblasti. Podle Ministerstva tak bylo zcela na místě na základě výše uvedených důvodů vydat k záměru odvolatele nesouhlasné závazné stanovisko. Závazné stanovisko Agentury bylo vydáno v souladu s právními předpisy a je věcně správné.

K námitkám odvolatele Ministerstvo uvádí následující:

Bod I - námitka nesměruje proti napadenému závaznému stanovisku, ale proti postupu stavebního úřadu, proto se Ministerstvo k této námitce nevyjadřuje.

Bod II - k této námitce, ve které odvolatel zejména namítá, že Agentura nepoučila odvolatele o jeho právech a neumožnila mu jeho práva hájit. Ministerstvo upřesňuje, že závazné stanovisko je podle § 149 odst. 1 správního řádu úkon, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení, a jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Závazné stanovisko tak není rozhodnutím ve smyslu § 9 a § 67 odst. 1 správního řádu a vydáním závazného stanoviska se nezakládají, nemění nebo neruší práva anebo povinnosti určené osoby. Z ust. § 149 odst. 5 správního řádu vyplývá, že proti závaznému stanovisku lze brojit odvoláním proti rozhodnutí, jehož je závazné stanovisko podkladem. Podle § 4 odst. 9 stavebního zákona nezákonně závazné stanovisko dotčeného orgánu, vydané pro účely řízení podle tohoto zákona, lze zrušit nebo změnit správním orgánem nadřízeným dotčenému orgánu pouze v rámci odvolacího řízení proti rozhodnutí, které bylo závazným stanoviskem podmíněno, postupem podle § 149 odst. 4 správního řádu. Ministerstvo připomíná, že odvolatel byl v souladu s právními předpisy informován o svých právech v poučení napadeného závazného stanoviska, kde je uvedeno: „Závazné stanovisko dle § 149 správního řádu není samostatným správním rozhodnutím a nelze se proti němu odvolat. Jeho obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí stavebního úřadu o dodatečném povolení. Obsah závazného stanoviska lze napadnout pouze odvoláním proti rozhodnutí příslušného stavebního úřadu“.

K námitce, že závazné stanovisko nebylo odvolateli doručeno. Ministerstvo uvádí, že Agentura závazné stanovisko odeslala odvolateli i stavebnímu úřadu. Z dokladů spisu Agentury vyplývá, že závazné stanovisko bylo odvolateli odesláno doporučené dne 13. 4. 2018 a jelikož se písemnost vrátila jako nedoručená, byla odvolateli následně zaslána dne 30. 5. 2018. Odvolatel byl dne 31. 5. 2018 vyzván k vyzvednutí zásilky a bylo mu ponecháno poučení. Odvolatel si však zásilku nevyzvedl, proto mu byla dne 12. 6. 2018 vhozena do schránky. Na uvedenou zásilku je tak nutno pohlížet v souladu s § 24 odst. 1 správního řádu jako na zásilku doručenou. Při přezkoumání napadeného závazného stanoviska Ministerstvo neshledalo, že by při vydání závazného stanoviska postupovala Agentura v rozporu s právními předpisy. Ani skutečnost, že Agentura po podání žádosti s odvolatelem nijak nekomunikovala, nedokládá porušení právních předpisů. Z povahy závazného stanoviska vyplývá, že není nutné vyrozumívat dotčenou osobu o úkonu, který učiní (tedy o tom, že bude vydáno závazné stanovisko). K námitce, že stavebník neměl možnost nijak na závazné stanovisko reagovat a nebylo mu tak umožněno pokusit se celou věc se Správou vyjasnit či urovnat a nalézt schůdné řešení. Ministerstvo uvádí, že od roku 2010 odvolatel znal názor Agentury na přijatelnost vzhledu přístřešku s terasou ať už u hlavní budovy [redacted] nebo u vedlejšího

objektu občanské vybavenosti, že z hlediska zájmů ochrany přírody je přijatelná varianta lehké dřevěné konstrukce bez vyzdění. Na tomto místě je vhodné připomenout, že odvolatel nežádal Agenturu o souhlasné stanovisko před zamýšlenými stavebními úpravami, ale až v souvislosti s probíhajícím řízením o dodatečném povolení stavby, tedy poté co tyto stavební úpravy již provedl. To je zapotřebí mít na zřeteli ve vztahu k námitkám odvolatele, že Agentura jako správní orgán I. stupně mu nedostatečně vyšla vstříc a neumožnila mu věc vyjasnit či urovnat a nalézt schůdné řešení. Sám odvolatel ale prováděl stavební úpravy bez toho, že by měl k dispozici jakékoli potřebné povolení správního úřadu (ať již souhlas Agentury, nebo povolení stavebního úřadu). To nesvědčí o tom, že by u něj byla dána vůle ke spolupráci, již se přitom na druhé straně, tedy u správního orgánu, dovolává. Lze shrnout, že závazná stanoviska jsou podkladem pro konečné rozhodnutí, nejsou konečným rozhodnutím, tedy nezakládají autoritativně práva či povinnosti a v souladu s vývojem soudní judikatury nejsou samostatně soudně přezkoumatelná. Samozřejmě se na jejich vydávání vztahují základní zásady ovládající správní řízení, nicméně pouze přiměřeně. Porušení těchto zásad by mohlo vést ke zrušení závazného stanoviska v přezkumném řízení. Takové porušení však Ministerstvo neshledalo. Dále Ministerstvo konstatuje, že odvolatel měl možnost se s napadeným závazným stanoviskem seznámit a to několikrát. Agentura jej odvolateli dvakrát zaslala s tím, že odvolatel ani jednou zásilku nepřevzal.

Bod III - Ministerstvo k této námitce uvádí, že neshledalo napadené závazné stanovisko obsahově nepřehledným, nadbytečně obsáhlým a vnitřně rozporným. Vzhledem k výše popsané složitosti daného případu, kdy záměr odvolatele bylo třeba orgánem ochrany přírody posoudit v kontextu s dalšími neodsouhlasenými stavebními úpravami [redacted] a její přístavby, bylo na místě uvést v odůvodnění napadeného závazného stanoviska vývoj stavebních úprav [redacted] a její přístavby od roku 2006, vyplývající z listin uložených v archivu Agentury. Podle Ministerstva splňuje napadené závazné stanovisko požadavky stanovené v § 149 odst. 2 správního řádu, tedy obsahuje závaznou část a odůvodnění. V závazné části uvedla Agentura v souladu s § 149 odst. 2 správního řádu řešení otázky, která je předmětem závazného stanoviska (nesouhlas k dodatečnému povolení suterénů a terasy na st.p.č. [redacted] a p.p.č. [redacted] v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou u části objektu občanské vybavenosti č.p. [redacted]), ustanovení zákona, které zmocňuje k jeho vydání (ust. § 78 odst. 3 písm. j) zákona) a další ustanovení právních předpisů, na kterých je obsah závazného stanoviska založen (ust. § 44 odst. 1 a § 12 odst. 2 zákona). Jak již je uvedeno výše, v odůvodnění Agentura v souladu s § 149 odst. 2 správního řádu uvedla důvody, o které se opírá obsah závazného stanoviska, podklady pro jeho vydání a úvahy, kterými se Agentura řídila při jejich hodnocení. Odvolatel neuvádí, v čem spatřuje vnitřní rozpornost napadeného závazného stanoviska. Ministerstvo takovou rozpornost neshledalo.

Bod III/1 - Ministerstvo je přesvědčeno, že z odůvodnění napadeného závazného stanoviska jsou dobře seznatelné základní nedostatky posuzovaného záměru. Ministerstvo tak neshledalo odvolatelem tvrzenou nepřezkoumatelnost napadeného závazného stanoviska. Z odůvodnění je dobře patrné, co jsou citace a co je úvaha Agentury. Po citacích se záměrem souvisejících zásad obsažených v podkladových materiálech, kterými jsou Plán péče o CHKO Jizerské hory 2011 - 2020, Preventivní hodnocení krajinného rázu CHKO Jizerské hory a ÚP Bedřichov, následuje úvaha Agentury, čím a do jaké míry jsou tyto zásady porušeny a s kterými chráněnými zájmy je záměr v rozporu. Dle Ministerstva je napadené závazné stanovisko dobře srozumitelné průměrně inteligentnímu jedinci a neshledalo jej nepřezkoumatelným.

Bod III/2 - Ministerstvo odmítá námitku odvolatele, že Agentura postupovala v rozporu s § 4 odst. 4 stavebního zákona. Podle tohoto ustanovení je dotčený orgán vázán svým předchozím stanoviskem nebo závazným stanoviskem. Odvolatel dovozuje nesprávný postup Agentury poukazem na její souhlasné stanovisko ze dne 19. 4. 2010 č.j. 01130/JH/2010 s tím, že projektová dokumentace obsahuje již v této době vyzděný suterén. K tomu Ministerstvo uvádí, že závazné stanovisko Agentury ze dne 19. 4. 2010 č.j. 01130/JH/2010 bylo vydáno pouze k přístavbě

přístřešku s terasou k objektu čp. [redacted] (přístřešek s terasou u hlavní budovy [redacted]). Předložená projektová dokumentace obsahovala výkres tehdy projednávané přístavby přístřešku s terasou k objektu čp. [redacted] neprojednávané stavební úpravy u vedlejšího stavebního objektu občanské vybavenosti u [redacted] včetně terasy. Z půdorysu i z jižního pohledu je patrné, že obě terasy jsou na dřevěných podpěrách bez vyzdění. Ze západního pohledu nejsou u neprojednávané terasy dřevěné podpěry patrné. Vzhledem k tomu, že tato neprojednávaná terasa není předmětem vydaného závazného stanoviska Agentury č.j. 01130/JH/210 ze dne 19. 4. 2010, nelze z vadného výkresu dovodit názor odvolatele, že Agentura u této neprojednávané terasy souhlasila s vyzděním suterénu. Proti tomuto názoru odvolatele svědčí kromě výše uvedeného také podoba odsouhlasené terasy u objektu [redacted] která byla Agenturou odsouhlasená na dřevěných podpěrách bez vyzdění a dále výkres obou teras (Varianta A), který byl Agenturou odsouhlasený 2. 3. 2010. Na tomto výkresu pracovník Agentury uvedl: „Podle této varianty lze zpracovat projekt, šíře terasy 4 m. Výkres obsahuje půdorys a jihozápadní 3D pohled, z kterých je zcela jednoznačné, že obě terasy jsou na dřevěných podpěrách bez vyzdění. V následujících písemnostech se Agentura na tuto odsouhlasenou variantu A opakovaně odkazuje (závazné stanovisko č.j. 01130/JH/210 ze dne 19. 4. 2010, sdělení č.j. SR/0142/JH/2011-4 ze dne 26. 4. 2011). Ministerstvo uzavírá vypořádání této námítky tak, že není důvodná vzhledem k tomu, že jednak souhlasné závazné stanovisko Agentury ze dne 19. 4. 2010 č.j. 01130/JH/2010 bylo vydáno k jinému záměru a jednak je ze spisu zřejmé, že Agentura od počátku akceptovala pouze provedení obou teras na dřevěných podpěrách bez vyzdění. Odvolatel tak pouze účelově argumentuje, že vyzdění suterénu Agentura odsouhlasila.

Bod III/3 - K testu proporcionality Ministerstvo životního prostředí uvádí, že se jedná o označení pro právní princip využívaný při kolizi dvou či více chráněných subjektivních práv. Dojde-li ke konfliktu mezi konkurujícími si subjektivními právy, měl by být spor řešen takovým způsobem, aby hodnotnější z nich bylo chráněno s minimálním omezením méně hodnotného. V českém právu tento princip uplatňují především soudy a to např. Ústavní soud ČR, který aplikuje tento princip hodnocením tří kritérií. Kritérium vhodnosti - soud zkoumá, zda institut, omezující určité základní právo, umožňuje dosáhnout stanovený cíl. Kritérium potřebnosti - soud zkoumá, zda by stanoveného cíle nemohlo být dosaženo jinými opatřeními, umožňujícími dosáhnout stejného cíle, avšak nedotýkajícími se základních práv a svobod. Kritérium poměrování - soud porovnává závažnost obou v kolizi stojících základních práv, což spočívá ve zvažování empirických, systémových, kontextových i hodnotových argumentů. Agentura postupovala v souladu s principem proporcionality, neboť při posuzování záměru vycházela ze zákonné ochrany krajinného rázu (§ 12 odst. 1 zákona - krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu). Jak je výše uvedeno, návrh na realizaci terasy u objektu občanské vybavenosti byl odvolatelem projednáván s Agenturou už v roce 2010. Výsledkem bylo řešení terasy na dřevěných podpěrách (viz výkres předložený odvolatelem v roce 2010 Agentuře - je založeno ve spise). Přesto odvolatel realizoval terasu s vyzděním suterénu bez povolení stavebního úřadu a bez souhlasu Agentury. Agentura vycházela při vydání závazného stanoviska ze skutečnosti, že odvolatel se opakovaně pokoušel a pokouší různými způsoby dosáhnout svého cíle, výsledky projednání s Agenturou nerespektoval a realizoval záměr v rozporu s dohodnutým řešením. Navíc se na objektu [redacted] a její přístavby postupně kumulují stavební úpravy realizované v rozporu s ochranou krajinného rázu. Agentura vzhledem k danému cíli (ochrana krajinného rázu) nemohla nalézt jiné řešení, než s realizovanou terasou s vyzděním suterénu nesouhlasit. Požadavek odvolatele na hodnocení na jedné straně veřejného zájmu a na druhé straně práv odvolatele by byl důvodný v případě existence práva odvolatele, které by bylo vydáním napadeného závazného stanoviska dotčeno. Jak však vyplývá z povahy závazného stanoviska, závazné stanovisko není rozhodnutím ve smyslu § 9 a § 67 odst. 1 správního řádu a vydáním závazného stanoviska se nezakládají, nemění nebo neruší práva anebo povinnosti určené osoby. Při vydání závazného stanoviska je však třeba dbát v souladu s ust. § 2 správního řádu toho, aby přijaté řešení bylo nejen v souladu s veřejným zájmem a aby

odpovídalo okolnostem daného případu, ale i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. Po přezkoumání závazného stanoviska Ministerstvo neshledalo v postupu Agentury rozpor s ust. § 2 správního řádu. Ministerstvo odmítá názor odvolatele, že tak nevýznamná stavební úprava nemůže zasáhnout do krajinného rázu, který je dán umístěním stavby v turisticky rušném a využívaném území, a že umístění přímo nad lyžařským stadionem a centrálním parkovištěm prakticky vylučuje závěr o takovém zásahu do krajinného rázu, který by znemožnil vydat souhlas s provedením stavby terasy dle záměru stavebníka. Skutečnost, že objekt [redacted] a její přístavby je umístěn v otevřeném prostoru v horní části svahu nad stadionem a centrálním parkovištěm, je právě okolností, která zvyšuje pohledovou vnímatelnost této stavby. Jak uvedla Agentura, pozemek s objektem [redacted] a její přístavby leží ve III. zóně odstupňované ochrany přírody CHKO Jizerské hory na okraji prostoru s rozptýlenou zástavbou rodinných domů a rekreačních chalup a volné krajiny. Podle Preventivního hodnocení krajinného rázu CHKO Jizerské hory se jedná o krajinu kulturní - A, tj. pásmo velmi silné ochrany krajinného rázu - jedná se o harmonickou kulturní krajinu s vysokou mírou zachovalosti základních znaků krajinného rázu. Hlavní pohledové směry, ze kterých je možné stavbu hodnotit, jsou teoreticky ze tří světových stran a to buď z blízkých komunikací anebo z krajiny, která se rozprostírá okolo stávající zástavby. Podle Ministerstva může být v takto pohledově exponované poloze i malý stavební zásah značně negativním zásahem do hodnot krajinného rázu. Navíc, jak je již výše uvedeno, v daném případě bylo třeba předmětný záměr posoudit ve všech souvislostech, tedy i s ohledem na již dříve provedené stavební úpravy snižující krajinný ráz daného místa v rozporu s § 12 zákona (bez souhlasu orgánu ochrany přírody).

Bod IV - Ministerstvo již výše uvedlo, že hodnocení záměru v souvislosti s celou budovou a zaměřením pozornosti na již dříve realizované stavební prvky je důvodné. Podle Ministerstva se ve shodě s Agenturou nemůže jednat o povolené stavební úpravy, pokud nebyly odsouhlaseny orgánem ochrany přírody. Nejedná se tedy o stavební úpravy, které byly povolené, jak tvrdí odvolatel, jedná se o stavební úpravy, které byly provedeny bez povolení anebo v rozporu s vydaným povolením. Jak je výše uvedeno, tyto nepovolené stavební úpravy významně snižují estetickou hodnotu krajinného rázu, a proto další snížení hodnot krajinného rázu realizací terasy s vyzděním suterénu bylo vyhodnoceno z hlediska ochrany krajinného rázu jako nepřijatelné. Ministerstvo odmítá i úvahu odvolatele, že v případě realizace přístřešku na dřevo bez vyzdění při zaplnění prostoru pod terasou dřevem nebo pohledem se shora je objem hmoty budovy stejný. Hmotu budovy totiž nelze zaměňovat s hmotou dočasně uloženého materiálu. Navíc uložení dřeva u zdi domu není v rozporu s místní tradicí na rozdíl od odvolatelem realizovaného vyzdění suterénu. K vnímatelnosti terasy s vyzděním suterénu Ministerstvo uvádí vedle exponované polohy objektu [redacted] a viditelnosti posuzovaného záměru ze tří světových stran také skutečnost, že objekt [redacted] je restaurací, která je hojně navštěvovaná turisty. Bezprostřední okolí [redacted] je pro tyto turisty zpřístupněno a právě na straně, kde je realizována terasa s vyzděním suterénu, jsou umístěny ve svahu pod [redacted] různé prvky pro návštěvníky (lavičky, prvky pro děti a pod). Z toho vyplývá, že terasa s vyzděním suterénu je viditelná nejen z okolních komunikací, ale i z bezprostřední vzdálenosti při pobytu návštěvníků přímo u [redacted]. K námitce, že podobné stavební úpravy jsou běžné u okolních staveb. Ministerstvo životního prostředí uvádí, že se jedná o účelovou argumentaci odvolatele, která neodpovídá skutečnosti.

Bod V - Ministerstvo životního prostředí neshledalo napadené závazné stanovisko vadným a nezákonným, proto nevyhovělo odvolateli, aby bylo závazné stanovisko změněno tak, že se souhlas uděluje. Ministerstvo naopak shledalo napadené závazné stanovisko Agentury souladným s právními předpisy a věcně správným. Námitky odvolatele byly posouzeny jako nedůvodné.

Na základě výše uvedeného Ministerstvo napadené závazné stanovisko Agentury potvrdilo.“, konec citace.

Po obdržení této písemnosti MŽP odvolací orgán písemností č.j.: OÚPSŘ 163/2018 - 330- sez. ze dne 22.10.2018 uvědomil účastníky řízení o tom, že nesouhlasné závazné stanovisko AOPK - Správy chráněné krajinné oblasti Jizerské hory č.j.: SR/1298/LI/2017-7 ze dne 4.4.2018 bylo potvrzeno výše uvedenou písemností MŽP č.j.: MZP/2018/540/644 sp.zn.: ZN/MZP/2018/540/147 datovanou ke dni 11.10.2018 a současně odvolací orgán účastníkům řízení sdělil, že podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu mají možnost se před vydáním rozhodnutí o odvolání, datovaném ke dni 25.6.2018, vyjádřit k jeho podkladům, a to ve lhůtě do 7 dnů od doručení tohoto seznámení s podklady. Kopie písemnosti MŽP datovaná ke dni 11.10.2018 č.j.: MZP/2018/540/644 sp.zn.: ZN/MZP/2018/540/147 byla účastníkům rovněž odeslána.

Ve stanovené lhůtě se k podkladům rozhodnutí žádný z účastníků řízení nevyjádřil.

Po takto doplněném a provedeném odvolacím řízení odvolací orgán posoudil danou věc z hledisek uvedených v ust. § 90 stavebního zákona.

Podle ust. § 149 odst. 1 správního řádu platí, že závazné stanovisko je úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu. Podle ust. § 149 odst. 3 správního řádu (ve znění účinném od 1.1.2018) platí, že jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti vydáno závazné stanovisko, které znemožňuje žádosti vyhovět, neprovádí správní orgán další dokazování a žádost zamítne. Takový postup je v souladu s citovaným ustanovením, a proto jakýkoliv opačný názor, vyslovený odvolatelem je nepodložený a je nutné jej odmítnout. Odvolacímu orgánu proto nezbylo než napadené rozhodnutí potvrdit, z důvodů uvedených v ust. § 149 odst. 3 správního řádu. K námitce odvolatele, kde napadá postup AOPK, která podle něho své nesouhlasné závazné stanovisko doručila stavebnímu úřadu bez upozornění odvolatele a tím mu nemělo být umožněno hájit svá práva lze uvést, že toto tvrzení odvolatele se nezakládá na pravdě, o čemž se lze přesvědčit dle rozdělovníku zmíněného závazného stanoviska datovaného ke dni 4.4.2018.

V tomto odvolání je obdobně jako v případě předchozího odvolacího řízení vedeného v této věci namítán postup Agentury ochrany přírody a krajiny (dále jen „AOPK“), která své nesouhlasné závazné stanovisko doručila stavebnímu úřadu bez upozornění stavebníka, který na základě toho, bez dalšího (aniž by zohlednila dříve vydaná vyjádření AOPK) vydal rozhodnutí o zamítnutí žádosti o dodatečné povolení stavby. Takový postup odvolatel považuje za nesprávný, s ohledem na skutečnost, kdy AOPK se stavebníkem po podání žádosti o vydání závazného stanoviska již nekomunikovala a neumožnila mu tak hájit jeho práva.

V daném případě, jak vyplývá z výše uvedeného, po přezkoumání nesouhlasného závazného stanoviska příslušným nadřízeným správním orgánem (v tomto případě Ministerstvem životního prostředí, odborem výkonu státní správy V), který jej potvrdil (viz. písemnost č.j.: MZP/2018/540/644 sp.zn.: ZN/MZP/2018/540/147 datovanou ke dni 11.10.2018), zůstává i nadále v platnosti nesouhlasné závazné stanovisko příslušného dotčeného orgánu na úseku ochrany přírody a krajiny chráněných zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, tj. Agentury ochrany přírody a krajiny (Správy CHKO Jizerské hory) č.j.: SR/1298/LI/2017-7 ze dne 4.4.2018, podle něhož je záměr dodatečného povolení přístavby k objektu občanské vybavenosti č.p. ■■■ která je lichoběžníkového půdorysu o vnějších rozměrech 12,45 m x 3,40 m, s plochou střechou, sloužící jako terasa, umístěné na pozemku p.č. ■■■ v k.ú. Bedřichov u Jablonce nad Nisou, obec Bedřichov, a to dle předloženého popisu záměru a doložené dokumentace, zpracované ■■■ autorizovaným technikem pro pozemní stavby, ČKAIT - ■■■ tak jak jsou založeny ve spise věci, hodnocen jako nepřijatelný, což nadále znemožňuje vyhovět žádosti žadatele a současně odvolatele v jedné osobě ■■■. Toto nesouhlasné závazné

stanovisko proto zůstává i nadále zákonnou překážkou, bráníci vyhovění žádosti a odvolacímu orgánu proto nezbylo, než odvolání odvolatele zamítnout a rozhodnutí stavebního úřadu, kterým byla zamítnuta žádost odvolatele o vydání dodatečného povolení na předmětnou přístavbu potvrdit.

Odvolací orgán dále zkoumal, zda závazné stanovisko Agentury ochrany přírody a krajiny (Správy CHKO Jizerské hory) č.j.: SR/1298/LI/2017-7 ze dne 4.4.2018 splňuje všechny zákonem předepsané náležitosti, kdy bylo zjištěno, že obsahuje závaznou část, kterým MZP, jakožto nadřízený správní orgán na úseku ochrany přírody a krajiny podle zák. č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny hodnotí předmětný záměr jako přípustný a odůvodnění, kterým náležitě odůvodnil závaznou část svého stanoviska. Jedná se tedy o doklad, který je úplný a byl odvolacím orgánem shledán jako zákonný podklad dle ust. § 149 správního řádu, a proto i tento podklad byl řádným dokladem pro posouzení dané věci, přičemž se s ním odvolací orgán plně ztotožňuje. Rovněž tak potvrzení závazného stanoviska, vydaného Ministerstvem životního prostředí č.j.: MZP/2018/540/644 sp.zn.: ZN/MZP/2018/540/147 datované ke dni 11.10.2018 obsahuje veškeré výše uvedené skutečnosti, a proto i tento podklad byl řádným dokladem pro posouzení dané věci.

Dále je nutné dodat, že námitky uplatněné odvolatelem prostřednictvím jeho odvolání datovaného ke dni 25.6.2018 byly v rámci odvolacího řízení vypořádány Ministerstvem životního prostředí, tj. orgánem nadřízeným správnímu orgánu, který vydal nesouhlasné závazné stanovisko (jedná o zájmy chráněné zákonem č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny), který tak učinil v rámci přezkumu tohoto nesouhlasného závazného stanoviska. Odvolací orgán tak s ohledem na skutečnost, kdy není kompetentní k posouzení této otázky, převzal odůvodnění tohoto správního orgánu do svého rozhodnutí, čímž pokládá námitky uplatněné odvolatelem zasahující do odborné problematiky ochrany přírody a krajiny za vypořádané. Odvolací orgán se s posouzením dotčených orgánů na úseku ochrany přírody a krajiny ztotožnil a posoudil je jako dostatečné podklady, kterými bylo z hlediska ochrany veřejných zájmů na úseku ochrany přírody a krajiny prokázáno, že předmětný záměr nelze v daném území, konkrétně na daném pozemku, z hlediska těchto zájmů připustit. Tuto skutečnost vzešlou v řízení o dodatečném povolení lze považovat za zákonnou překážku ve vyhovění žádosti.

K tomu odvolací orgán pokládá za nutné uvést, že cílem a účelem stavebního zákona je ochrana veřejných zájmů ve výstavbě s tím, že při aplikaci jednotlivých ustanovení tohoto zákona je nutné mít na paměti i základní principy uplatňování moci orgány veřejné správy, jež jsou zakotveny mimo jiné i v základních zásadách správního rozhodování daných v ust. § 2 - § 8 správního řádu. K tomu je třeba uvést, že obsah podkladů, které měl stavební úřad v řízení, jakož i průběh samotného řízení, korespondují s obsahem výsledného rozhodnutí, které je datováno ke dni 6.6.2018, kterým byla zamítnuta žádost o vydání dodatečného povolení změny stavby - přístavby k objektu č.p. ■■■ na pozemku p.č. ■■■. Dále je správní orgán ve smyslu ust. § 2 odst. 3 správního řádu povinen šetřit oprávněné zájmy osob, jichž se týká jeho činnost, kdy zasahovat do těchto práv může jen za podmínek daných zákonem a pouze jen v nezbytném rozsahu. Odvolací orgán po posouzení věci dospěl k závěru, že stavební úřad při vydání odvoláním napadeného rozhodnutí postupoval v souladu se zákonem.

Vzhledem k výše uvedenému bylo rozhodnuto tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

Poučení o opravném prostředku:

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat. (ust. § 91 odst. 1 správního řádu).

RNDr. Kateřina Lauermannová
vedoucí odboru územního plánování
a stavebního řádu

vz. Mgr. Válková Marcela

Rozdělovník:**Obdrží:**

- [redacted] doručí se zástupci na základě
plné moci:

[redacted]

Dotčené správní orgány:

- Agentura ochrany přírody a krajiny ČR, regionální pracoviště Liberecko, IDDS: zqmdynq
sídlo: U Jezu 10, 460 01 Liberec 1

Dále obdrží:

- Magistrát města Jablonec nad Nisou, odbor stavební a životního prostředí,
sídlo: Mírové náměstí 19, 467 51 Jablonec nad Nisou

Vlastní 1x

Doložka konverze do dokumentu obsaženého v datové zprávě

Tento dokument, který vznikl převedením vstupu v listinné podobě do podoby elektronické pod pořadovým číslem **113487609-177833-181126090109**, skládající se z **15** listů, se doslovně shoduje s obsahem vstupu.

Zajišťovací prvek: **bez zajišťovacího prvku**

Jméno a příjmení osoby, která konverzi provedla: **JAN STARÝ**

Vystavil: **Liberecký kraj**

Pracoviště: **Liberecký kraj**

V Liberci dne 26.11.2018

113487609-177833-181126090109